

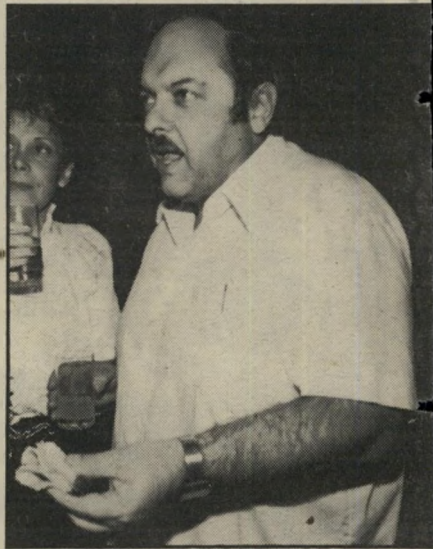
מאחורי המצלמות

בשקט־בשקט. הרחק מן המצלמות והזרקורים של האולפן, או בעצם מאחורי המצלמות. במקום שיש חושך, מתנהל לו כבר שנה רומן משגע בין איציק קול, המפיק הגדול (שהוא גם גדול־ממדים) לבין הדסה דגני, מפיקה.

איציק, שהתגרש לפני כמה שנים מנעמי אשתו, הוא מנהל חשוב באולפני גולד־גלובוס (של מנחם גולן ויורם גלובוס). בין שאר הדברים הוא מפיק את התוכנית איזה קטע עבור הטלוויזיה הישראלית. שם, על בימת הצילומים, פגש את הדסה, מפיקה־כפועל של התוכנית. ואיזה קטע? הם התאהבו וגרים ביחד בדירתו של איציק ברמת־השרון.

למרות האהבה הגדולה והמרץ של הדסה, שהיא בשנות ה־20 המאוחרות שלה, לא הצליחה לגרום לאיציק להוריד ממישקלו. הוא, מסתבר, אינו אוכל כמעט כלום כמשך היום, בזמן שהוא עובד, אבל כלילה, כשהוא מגיע שחוט ועייף הביתה, הוא מתנפל על האוכל ולא יכול להפסיק.

את ליל־הסדר, אגב, בילה איציק בביתה של ורדה. ומי זאת ורדה? היא קודם־כל גיטתו



איציק קול לאכול בלילה

לשעבר, כלומר אחותה של נעמי, גרושתו. חוז מזה היא מנהלת את משרדו באולפני ג'ג.

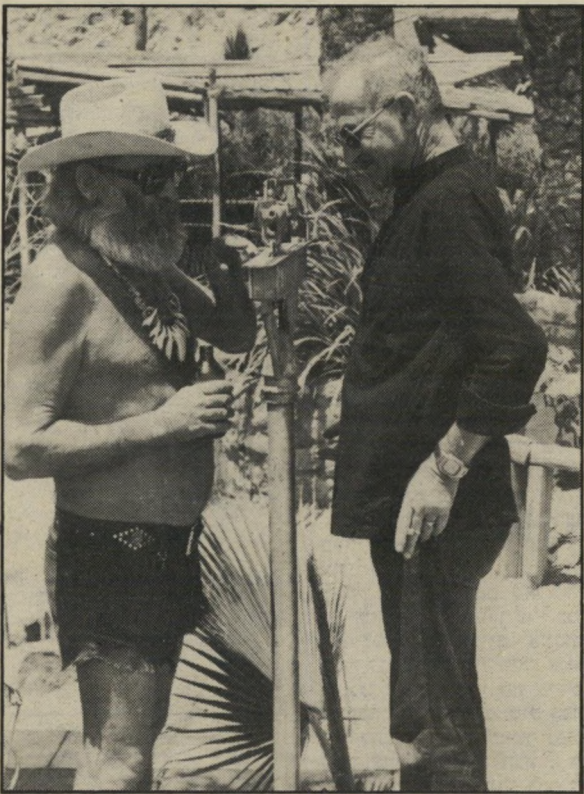
ורדה התחילה לעבוד עם איציק כשהיה עדיין גיטה החוקי, וכשהיה עדיין מנהל האולפנים המאוחדים בהצלחה. אז היתה תחקירנית בתוכנית אחרת לטלוויזיה הישראלית, התוכנית שחק אותה. כשהוא עזב את האולפנים, לקח את ורדה איתו.

הוא בכלל שומר על יחסים מצויינים עם כל הלשעבריות שלו. גם עם נעמי, אשתו לשעבר, הידועה כאשה חמה ואוהבת וזלת. בימים אלה היא עובדת בהתנדבות בבתי־חולים שונים, עוזרת לחולים (בעיקר לחולות) להתגבר על כל מיני משברים שאחרי ניתוחים מסויימים.

איציק שומר על קשרים עם לשעברית אחרת שלו, מזכירתו לשעבר רותי אמיר. עד היום הוא משוחח איתה יום־יום בטלפון, ומתעניין בשלומה ובשלום בנה, שנולד מחוץ לנישואין.

רחל מרחלת על כל העולם

יריה בין הר גליים



עזרא (בריש) קדם ורסי נלסון ריקוד צמוד

לפני שבוע הלך לעולמו עזרא קדם, כריש, ושנדע כשהביא לארץ את ספינות שרבורג המפורסמות. כריש היה מלך אילת, רמות מפורסמת בחילהים. נמוך־קומה ושויצר עילאי. היום אני כבר יכולה לספר סיפור שאני מחזיקה בבטן כמעט 15 שנה. הסיפור התרחש באילת. בכיתו של רפי נלסון, המלך של טאבה. היתה שם מסיבה עליזה של כל המי ומי.

במסיבה רקד וקיפץ גם כריש. כשהיה שיכור וטובלב, שם עינו על בחורה צעירה, יפה ובעלת גוף חטוב. הוא חטף אותה אליו ולא הניח לה במשך כל הערב. הם רקדו בחדר על בימת הריקודים שעות רבות. עד שנמאס לבעלה של הבחורה, שהוא במיקרה בנו של סופר כפורסם. הבעל ניגש לאשתו, אחז בידה והודיע לה שזהו, הם פורשים הביתה. כריש אמר לבעל, בטון כועס, שהוא לא יתן לו לקחת את אשתו. הבעל, צנחן, לא יתן והמשיך ללכת החוצה, כשהוא אחז בחווקה בידה של אשתו וגורר אותה אחריו. כריש ניסה שוב, הפעם נקול רם יותר, והבעל המשיך ללכת.

כריש לא חשב פעמיים, הוציא אקרה מחגורתו, וירה לבעל בין הרגליים. אך גם המעשה המטורף הזה לא שיכנע את הבעל למסור את אשתו היפה, והוא המשיך ללכת איתה החוצה, כשהיא רועדת מפחד.

כמו שחקן קולנוע - וטראח

אתם זוכרים את דני זיתוני, הפלייבוי של העיר? זה ששמו נקשר בשמן של כל דוגמי ניות־הצמרת של תל־אביב? הוא כיכב אצלי לא פעם במדור.

נו, אז הפעם הסיפור על דני זיתוני והאוטו שלו. דני נוהג במכונית בה־אסיה נוצצת ומי כמו שמתאים לפלייבוי, שרוצה לשחק אותה בגדול.



דני זיתוני שלום!

ביום הרביעי שעבר, כשעה אחת בצהריים, כשהשמש זרחה והשי מיים היו כחולים־כחוי לים, נהג לו דני לאוטו במכוניתו ברחוב גורדון בתל־אביב. פיתאום הבין חזק בחבורה שישבה במכוניתה בצד הדרך. הוא סובב לעצמו את הראש. קרא לה מבעד לחלון הפתוח ונופף אליה בידו, כשהוא מנופח כמו שחקן־קולנוע הוליוודי המנופף למעריצות. ופיתאום...

טראח! מרוב שהיה עסוק בדאוויין ובפופו, לא שם לב ונסע במכונית המפוארת הישר לתוך המונית שעמדה לה. לתומה, לפניו בכביש.

מה אגיד לכם? הוא ריסק לעצמו את כל הפרונט של המכונית, ירו צנחה באיטיות למטה, הצבע אול אפילו מפניו השזופים שיוזף־חורף של אנשים נוצצים. הבחורה בצד הדרך, שישבה תום באוטוביאנקי לא־זורה, כמעט עשתה במיכני סיים מרוב צחוק, אלא שהיא היתה לבושה בחציאת.

מופגנת רווקא במועדון. השייך, בין השאר, לארלה (הוא מעין גיס עקיף שלו), כשעל זרועו תלויה צעירה יפהפיה בשם ענת, שהיא אחת המועמדות הרציניות בתחרות מלכת־היופי.

פעולת רגמול

יודעים שהשבוע חגגה כל תל־אביב את נישואיהם במזל טוב של מאיה, לשעבר גולדמן, ושל ארלה בן־אהרון. הם חגגו במסיבה רבת־משתתפים במועדון התל־אביבי, שארלה הוא אחד מבעלי. אך מסתבר שהנישואין האלה אינם רק שימחה.

הסיפור מתחיל לפני כמה שנים, אז היתה מאיה נשואה באושר לדורון גולדמן, בן של יהלום עשיר בשם יחזקאל גולדמן. דורון נכנס גם הוא לעיסקי היהלומים, וחי לו עם אשתו באושר ובעיקר בעושר. על האושר מרומת הילדה המשותפת שנולדה לווג, היום בת 8.

עברו השנים, והנישואין עלו על שירטון. דורון אהב בילויים, גם מאיה, מסתבר, אך בדרכים שונות ושקטות. דורון היה עושה הכל בפרהסיה. הוא היה יוצא כערב לבלות במועדון קיסר בתל־אביב, שאחד מבעליו הוא — נו, נישאתם? — ארלה בן־אהרון. ארלה טיפח ודאג לקליינט שלו, והיה טורח להכיר לו את מיטב הנשים שבילו במועדון קיסר. כשהיה ארלה מבחין שדורון תפוס עם אחת הבחורות, היה מממה לעוזב את העסק ורץ לנחם את מאיה, אשתו של הקליינט.

מכיוון שמאיה ודורון החליטו שהם לא מסתדרים כל־כך טוב בחייה־הנישואין, הם הגיעו לבנות, ברלת של המתגרשים, ונתנו גט האחד לשני (או איך שזה נעשה שם). דורון עזב את הבית שקנו להם ההורים גולדמן, מאיה נשארה בדירה עם הבת הקטנה.

לא עברו שנתיים, ומאיה וארלה החליטו למסר את הרומן שלהם. ההתמסרות התחילה בחתונה עליזה, ותימשך בעוד המישה חודשים כשיוולד הצאצא הראשון שלהם.

בשלב הזה טיימו השניים לחגוג את נישואיהם ונסעו להם לירח־דבש לאירופה. ביתניים, כאן בארץ, שמע אבא גולדמן על כל הסיפור, והחליט שהוא מוכרח לנקום את ניקמת בנו. עד כה שילמו הגולדמנים סכום של אלף דולר מוזנות לילדה. מעכשיו, אמר האבא, הוא נותן רק 150 דולר, את השאר יתן לנכדתו באופן אישי, שלא דרך האמא. הוא גם רוצה לברר שנית את בעלותה של מאיה על הילדה המשותפת. בקיצור, מכין לבלתו לשעבר חגיגה שלמה עם שובה מירח־הדבש.

ודורון הוא אינו טומן את ידו בצלחת. בשבועות האחרונים הוא נראה מופיע בצורה

יש מי שיוצא לירח־דבש, וכסיומו מחכה לו בית חדש ומישפחה וחברים אוהבים, ויש מי שיוצא לירח־דבש ובשבו מחכה לו סמאטוכה גדולה.

מזאיה וארלה בן־אהרון שייכים לסוג השני. ולמה? או, בשביל זה אני קיימת. כולכם כבר בטח



אהרון בן־אהרון ומאיה רק לילדה

פרנסה טובה

יש המתפרנסים מעבודה, ויש שמצאו לעצמם אמצעי־מחיה יותר נוחים ויותר מכניסים. כזאת היא מימי קרייזלר. מימי (37) חזרה לא מומן לארץ עם שתי בנותיה, אחרי כמה שנות נישואין לאמריקאי עשיר. כשקיבלה את הגט, קיבלה ביחד איתו גם חוזה־מוזנות שמן, לפיו מלם הבעל 3000 דולר בחודש. ואני לא צריכה לספר לכם מה אומר הסכום הזה בארץ אינפלציונית כמו שלנו. אך מימי, שכאה לארץ בזכויות מלאות של תושב חוזר, המתגוררת ברמת־אביב, לא מסתפקת בסכום האוסטרונומי הזה, והיא רואה לעצמה לפרנסה גדולה מהצר. היא הביאה איתה שלושה כלבי פקינז, מאור־מאור פוריים, הממליטים פעמיים בשנה. וכל גור כזה נמכר ב־500 דולר. נוסף לזה הסתדר לה למימי רומן לא רע עם בחור בשם אילן גורדון, שגם הוא לא בדיוק איש־מעברות. הוא בעל־חברה גדולה לייבוא חרסיות לעשירים וגם קבלן גדול. לזה אני קוראת כושר להסתדר בחיים.